

I Regeringsforslagets § 22 er der ikke søgt sikret Klarhed over en eventuel Købers økonomiske Forhold, hans Kapital og Behov for Gældsstiftelse, ligesom Skyldnerens Adgang til Bevarelse af Ejendommen kun er gjort afhængig af, at han for Ejendommen byder lige saa meget som en eventuel Køber.

Her bør til begge Sider skabes øget Sikkerhed for, at der ikke til Ejendomsbesiddelsen knyttes lige saa store Vanskeligheder efter som før Gældsordningen.

Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 37, idet man dog i Ændringsforslagets sidste Stykke giver en Gruppe af Kreditorer Adgang til at indanke Sagen for Landsudvalget, saafremt Gældsudvalget har ladet Skyldneren beholde Ejendommen til en Pris, der ligger under en Købers Tilbud.

Kun i dette Tilfælde faar Landsudvalget Adgang til at omgøre Gældsudvalgets Afgørelse. Man maa nemlig hævde, at Gældsudvalgets Afgørelse i Almindelighed beror paa et Lokalkendskab med Indsigt i saavel den paagældende Ejendoms som i Skyldnerens økonomiske og personlige Forhold, som Landsudvalget ikke besidder.

Fra eventuelt Moratorium, som Skyldneren opnaar, kan efter Regeringsforslagets § 25 undtages Gæld, der stammer fra Opførelse af Bygninger, Forbedringer af Ejendommen, fra Varekøb eller udført Arbejde. Mindretallet mener, at der i saa Henseende maa skelnes mellem, om Gældsstiftelsen er yngre end 6 Maaneder før Indgivelsen af Begæring om Gældsordning eller ældre. I første Tilfælde bør — i Overensstemmelse med Princippet i gældende Lov — Kreditor stilles gunstigere end i sidste. Dette er Formaalet med Ændringsforslag Nr. 42.

Da Moratoriet har til Formaal at gøre det muligt for Skyldneren at bevare Ejendommen, bør — som Tilfældet er nu — dets Retsvirkning bortfalde, hvis Skyldneren sælger Ejendommen i Moratorietiden. Bevarer han den til Tidens Udløb, foretages ny Vurdering, og den Del af Moratoriegælden, der ikke dækkes ved eventuel gennemsnitlig Stigning af Hartkornsværdien, slettes, og Skyldneren frigøres for

personligt Ansvar for denne. Er der indtraadt Værdistigning over Gennemsnittet, tilkommer der Ejeren 60 pCt. af denne, Kreditorerne 40 pCt.

Ejeren maa antages at være ubetinget interesseret i bedst muligt at tilfredsstille sine Kreditorer; at disse faar en Andel i den ved Ejerens personlige Indsats tilvebragte Værdistigning udover Gennemsnittet, vil ikke hindre den redelige Mand i bedst mulig Indsats i Moratorietiden. Og paa den anden Side vil Kreditorernes Mulighed for at opnaa Andel i Værdistigningen udover Gennemsnittet bidrage til, at de mere villigt samtykker i, at den flittige, sparsommelige og dygtige, men gældbundne Landbruger faar en Ordning, saa han kan bevare Hjem, og Bedrift.

Med Bortfaldet af det personlige Ansvar for Restgæld, der slettes i Tingbogen, bør dog ikke være udelukket, at dette Ansvar dog kan gøres gældende, hvis den vedkommende uden Arbejdsindsats kommer i Besiddelse af Midler til helt eller delvis at indfri sin Gæld.

Til Fremme af de nævnte Formaal tjener Ændringsforslag Nr. 39 og Ændringsforslagene Nr. 44 og 45.

Mindretallet har Opmærksomheden henvendt paa, at i den Periode, der vil forløbe, inden den af Mindretallet foreslaede Saneringsordning i sin Helhed kommer til fuld Virkning, kan visse beskyttende Foranstaltninger til Gunst for nødstedte Landbrugere maaske blive fornødne for at hindre, at de tvinges bort fra Ejendommene umiddelbart før en omfattende Ordning til Sanering af Erhvervets økonomiske Forhold sættes ind.

Forudsat Gennemførelse af de af Mindretallet stillede Forslag, er dette villigt til at forhandle om hertil sigtende hensigtsmæssige Foranstaltninger.

Mindretallet kan tiltræde Regeringsforslagets § 12, hvorved Renten af Statsboligfondslaan nedsættes fra 5 til 4¹/₂ pCt.

Mindretallet stiller ikke Ændringsforslag til Afsnit II. angaaende *Rentelettelse*, men henviser herom til de foranstaaende Bemærkninger.

Hvad Lovforslagets Afsnit IV. — Dæk-